

Інформаційна картка учасника Конкурсу "Учитель року-2017"

Автор: Іскра Наталія Олександрівна

Інформаційна картка

учасника першого (міського) туру

всеукраїнського конкурсу «Учитель року - 2017»

у номінації «Початкова освіта»

Прізвище, ім'я, по батькові	Іскра Наталія Олександрівна
Місце роботи	Комунальний заклад «Навчально-виховний комплекс: загальноосвітня школа I-II ступенів-ліцей № 7 Вінницької міської ради»
Посада	Вчитель початкових класів
Освіта (найменування вищого навчального закладу, рік закінчення навчання)	Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, 2000 р
Самоосвіта (за останні 5 років; очна, дистанційна форма; рік проходження та найменування освітніх програм, курсів, тренінгів тощо)	<ul style="list-style-type: none"> • курси підвищення кваліфікації вчителів початкової школи, 2016 рік; • навчання за програмою очного курсу за програмою Intel «Навчання для майбутнього» , 2014 рік.
Педагогічний стаж	23 роки
Кваліфікаційна категорія	Спеціаліст вищої категорії
Звання	Старший вчитель
Педагогічне кредо	Я-вчитель! Я несу науки світло, Я сію в душі зерна доброти, Всім серцем прагну, аби учні Могли людьми достойними зрости
Технології, методи та форми, що використовуються у навчально-виховному процесі	
<ul style="list-style-type: none"> • Технології розвитку критичного мислення (передбачення; кероване читання з передбаченням; сенкан; «мозкова атака»; взаємні запитання; речення з відкритим кінцем; порушена послідовність; кубування; «шість капелюхів мислення де Боно»); • технології розвиваючого навчання, проектні технології, ігрові, створення ситуації успіху; • словесні, наочні, практичні методи пояснення нового матеріалу; • методи контролю (усні, письмові) та самоконтролю учнів; • використовую мультимедійні презентації, медіа файли. 	

Автопортрет «Я – педагог і особистість»
(у формі есе)

Краплі дощу повільно повзуть по склі та зникають у вічності. Так неухильно плине час, і кожна прожита хвилинка – вже історія. Дощ завжди примушує мене замислитись над буттям, озирнутись назад, переосмислити минуле. Чи не помилилась я в цьому житті? Чи є я сьогодні тією особистістю, якою мріяла стати?... Дивлюсь за вікно і згадую свою історію, свої перші вчительські невпевнені кроки ...

Минуло 23 роки... Іноді я замислююсь над тим, що вчителем могла б і не стати, бо в дитинстві мріяла стати і космонавтом, і лікарем, і навіть співачкою (адже закінчила музичну школу). Аж страшно подумати! Тоді б я ніколи не дізналася, як вночі створюються презентації, як тремтячою рукою заповнюється журнал перед перевіркою заступника директора, як в магазині вибирається учительська сумка – не найбрендовіша, а така, щоб всі підручники, робочі зошити та папка з календарними вмістилися, ще й хліб-паляниця додому. Та незважаючи на всі вчительські негаразди, **я отримую надзвичайні емоції від великої дитячої радості маленьких перемог.**

Почуваюся щасливою, коли в дитини загоряються цікавістю оченята, коли бачу, що в дитячій голівці народжується ідея, коли мої учні радісно поспішають вранці до школи. Я радію з того, що можу порадити, заспокоїти, переконати, налаштувати, підбадьорити своєю впевненістю та іронічною натурою. Такі почуття, я впевнена, взаємні. Бо вони дають мені енергію і сили.

Сьогоднішній час – час інноваційних технологій, але жодна технологія не замінить тепла душі, яке з'являється в процесі взаєморозуміння, адже намагаюся віддати своїм дітям частинку душі і тепла, яка їм так необхідна.

Кожна дитина – це Маленький Всесвіт, і, лише правильно «дібравши ключик», можна виховати особистість. А найбільшою винагородою для вчителя є досягнення його учнів, їхнє життя і відчуття того, що ти допоміг становленню Людини. Вдячна своїм учням за велику співпрацю, яка робить їх і мене кращими. Щоденне спілкування з дітьми дає мені силу, радість життя, сподівання на те, що і я внесу свою часточку у скарбничку добрих справ України. Впевнена, що вчителями не стають, ними народжуються. Хоча, звичайно, вчитель – це не тільки Божий дар, а й дуже відповідальна та наполеглива праця і серце, віддане дітям. Давня народна мудрість говорить: «Якщо твої плани розраховані на рік – сій хліб, якщо на десятиліття – посади дерево. Якщо твої плани розраховані на століття – навчай та виховуй дітей».

І якби в мене було ще одне життя, я все одно стала б учителькою...

Непомітно закінчився дощ, і на моєму обличчі з'явилася усмішка. Завтра на мене знову чекатимуть у школі мої учні, їхні сонячні посмішки та допитливі яскраві оченята....До зустрічі у Країні Знань!

Посилання на персональний Інтернет-ресурс (за наявності)	https://vk.com/club101534744 Група у соціальній мережі ВКонтакті “7ліцей2Б-2016”